

føre Nævningeinstitutionen her i Landet nu, og netop derfor er det, at jeg ikke har villet binde mig mere, det vilde være fket, naar jeg uden Forbehold havde stemt for den Beflutning, fom foreligger.

Sordum: Ogsaa fra Socialdemokratiets Side bør man i denne Sag tilkendegive fine Meninger og Anfuelfer, faa meget mere, fom vi ere færlig interefferede i denne Sag, idet der ftaar i vort Program, at vi ffulle virke i denne Sag. Med den højtæredede Formands Tilladelfe fkal jeg oplæfe, hvad der i faa Henfæende ftaar deri: „Gratis Retsfhjælp for alle Samfundsmædlemmer. Offentlig og mundtlig Retspleje. Nævningedomsftoles Indførelfe.“ Man vil deraf fe, at vi paa vort Program ogsaa have det foreliggende Spørgsmaal, og det har derfor ikke ringe Betydning for os. Jeg fkal imidlertid udtale, at naar jeg i dette Øjeblik paa mine to Kollegers og egne Vegne fkal fige noget om denne Sag, faa er det med meget blandede Følelfer. Vi ftaa paa den ene Side meget interefferede i dette Spørgsmaal, overordentlig interefferede i at faa den nuværende Retspleje forandret fra det flette, fom vi nu betragte den for at være, til noget bedre, men lige faa fikkert er det, at man paa den anden Side maa vel overveje, om det ikke kan være tænkeligt, at man kan faa den nuværende Retspleje fra det flette, den er, forandret til noget flettere. Det er dette, der har foraarfaget noget Befvær hos os for at komme til et klart Standpunkt, om man troede under de nuværende Forhold, under den nuværende politiffe Situation og Kombination at kunne forfvare at være med til at rette og ftille et faadant Forflag til vor nuværende Jusfifsminister. Førft og fremmefl fkal jeg gøre den Bemærkning, at er der nogen, der trænger til en forandret Retspleje og lider under den nuværende Retspleje, faa er det fikkert det Parti, hvortil jeg og mine Meningsfæller her i Salen høre. Man behøver ikke at gaa langt tilbage i Tiden for at have Bevifer i denne Retning; foreliggende Rendsgerninger bevife nok i den Henfæende, man kan tage Erfaringer fra en ganffe kort Tid — man behøver faamænd ikke at tage halve eller hele Aar, men kan nøjes med kortere Tid — for at fe, hvilke Urimeligheder af Domme, der overgaa vore Hoveder. Det kan man fe paa mindre end en Maaned og paa mindre end 14 Dage. Vil man famle et Aars Domfældelfer over os, vil man fe, hvorledes vi blive behandlede ved den nuværende Retspleje, vil man fe, hvorledes vore Perfoner ffulde behandlede, naar de for en eller anden

politiff Sigtelife blive anholdte. Man vil fe, at der er meget tilbage at ønske med Hensyn til Behandlingen af politiffe Perfoner. De blive ftraks ved Anholdelfen fat i Eghed med de mefl gemene Forbrydere, og de blive behandlede akkurat paa samme Maade, fom Mordere blive behandlede; de blive fmidt ind i Skabene, i de ufle og elendige Huller, hvor maaffe ikke en Gang fine Mordere blive fatte ind; faaledes behandle de vore politiffe Meningsfæller. De affondres fra Umverdenen. Der er ikke Tale om, at man kan komme til at tale med dem, der fiddede i Varetægtsfængfel, fomme Tider i halve Aar, og efter at have fiddet der i halve Aar, kunne de blive frigivne under Tiden, uden at det er mulig at bevife, at der har været nogen Grund for Sigtelifen. Man har for kort Tid fiden haft det Tilfælde, endogfaa ved vor højeffe Domf Stol, at en af vore anfvarehavende Folk er bleven dømt til 3 Maaneders Fængfel, fordi han havde fagt faa godt fom ingen Ting, og fordi han havde gjort faa godt fom ingen Ting. Vor Defenfor bevifte den Gang, at Hovedindholdet af, hvad han havde frevet, i Virkeligheden var rigtigt, og at det ænfte, der kunde være Tale om var urigtigt, var en Vending i Sproget, en Udtalelfe om, at den omtalte Præft havde „forlangt“ fin Hige flyttet, fkont hun var fh, i Stedet for, at der ffulde have ftaaet, at han havde „ønfket“ det. Paa dette fil vor anfvarehavende Redaktør en forpørlig Straf af 3 Maaneders Fængfel. De ville kunne forftaa, at naar der tages faa haardt fat under vor nuværende Retspleje, kunde man ønske at faa den forandret og forbedret. Og lad os holde os til, hvad der foregaa om trent dagligdags og er foregaaet i længere Tid, den Maade nemlig, hvorpaa vor Foged fører omkring fra den ene Forening til den anden, fra det ene Blad til det andet, lægger Beflag paa dette eller hint og forbyder snart at tale, og snart at fkrive, ja, han er jo endogfaa gaaet faa vidt, at han har nedlagt Forbud imod, at et Medlem af en Forening fkriftlig meddelte et andet Medlem noget vedrørende et Mefterforhold. Det er dog ukendt og uhørt i vor Retspleje hidtil. Man har aldrig kendt disse Forhold tidligere. Der har kunnet være talk og frevet meget i tidligere Dage, fom har været værre end nu, uden at der er fundet Grund til Tiltale, og uden at nogen er bleven tiltalt og og ftraffet derfor, faa man kan vel nok fige, at man nu ftaaer paa Loppunktet i den Retning, naar man kan benytte Fogden til at forbyde snart det ene og snart det andet, ikke alene, hvad der ligger for, men ogsaa